

Vekansie in Katwijk

Naer aanlaaiding van 't verhaoltjie van Huibpe onderlest over z'n vekansie, wou 'k jullie ok is vertelle waer of dà wij gewist zijn. Jullie raejen 't nooit, maor we zijn dut jaer naer Katwijk aan Zêê gewist; jullie zelle je aaige afvraege wà je daer nou mò doen, mor dà zà 'k jullie êêst is effe vertelle. De moeder và mijn moeder is daer gebore, dus je zel begriipe dat 'r Katwijkse wortels in Slierecht rondlôope, hee.

Toe 'k nog 'n klaain jongchie was, gonge me vroeger d'n hêêle maond augustus op vekansie naer Katwijk; m'n vaoder had in de jaere vijftig een Kevertie, mor daer konne me netuurlijk nie mè z'n aalle in, want m'n vaoder en moeder hadde vijf kaainder. 'k Weet nog wel, dat 'r ruim van tevore een hutkoffer vol gestopt wier mè klere, strandspulle en weet ik nie wat aamel meer en die koffer wier met de bode naer Katwijk verstuurd, 'k glôdf mè van Gend en Loos. Wie d'r nie in d'n oto bij kon, mos met de traain, of soms gonge me ok wel is op de fiets.

Waarekster

Me vaoder en moeder hadde daer in Katwijk dan een huis gehuurd, d'n êêne keer in de Duinstraet, dan weer in de Vaarekevisserstraet, net waer of dat 'r wà vrij was as ze gonge hure in 't voorjaer. Nou was 't zôê, dat die Katwijkers in die zeumerperiode voor drie of vier maonde d'r aaige huis verhuurde aan de badgaste en dà ze dan zellef in 't schuurtie gonge weune. Dà broch netuurlijk 't êên en aander in 't laoichie en daerdeur konne ze gaauw d'r huis aflosse. Tegewoordig zijn de rolle omgedraaid en kà jij as badgast 't schuurtie hure. Gelukkig zijn d'r op de wurf (want zô noeme Katwijkers de boulevard) nog veul huizebeweuners, die de bove-verdieping verhure en daer kè je ons dan ok vinge azze me daer op vekansie zijn. 'n Prachtig uitzicht over de zêê, 't strand en de wurf. 's Aeves zie je echt de zon in de zêê sinke; voor ie gevoel bè je daer aan de rand van Europao en aailijk is dat ok zô, hee. Mor om trug te gaon naer vroeger: 't was toe 'n hêêle verhuizing as ie voor een maond op vekansie gong; zellefs de waarekster gong mee, wel nie in d'n hutkoffer, mor toch, ze was t'r ok bij; 'k herinner me nog de naome van Truus Kwantes en Adrie Blokland.

Strandscheppie

We gonge 's oches al vroeg naer 't strand, brôêd mee voor tusse de middag en dan mosse me om een uur of zes naer huis, want dan sting de waareme prak klaor. As 't effe kon, gonge me daernaer nog een hortie trug naer 't strand. Je was d'n hêêlen dag bezig op 't strand. Om te beginne kwamme ieder jaer dezellefde families naer Katwijk. Dat wazze ok jonge gezinne en zôêdoende speulde je aaltijd mè mekaor. We zatte mêêstal tegenover de vuurtoren op 't strand. Achteraf begreep 'k ok waerom, want daer vlakbij sting 'n restaurant en as wij ons vaoder en moeder kwijt wazze, kò je ze daer vinge. Andersom, as ze êên van ons kwijt wazze (zeker toe me een jaer of drie wazze) konne ze ons vinge op de pliesiepost, want dan hing d'r een vlag uit met een vraegteken d'r op en dan wis iederêên dat 'r een kaaind gevonge was. Mor goed, over 't strand nog effe, we bouwde forte mè mekaor, waer we mè z'n aalle in konne zitte en as 't dan hôêg waoter gong worde, doch ie echt dà jouw fort wel bleef staon, mor 't gevecht duurde mor een Slierechs kwertiertie en dan zag ie d'r niks meer van. Ok dut jaer hê 'k een fort gebouwd, mor nou mè m'n klaainzeun. Dut fort spoelde ok weer weg, dus dà 's nò niks veraanderd. Ik doch wel bij m'n aaige, as ie thuis twêê kuub zand voor de deur hê legge, dà verkruid mò worde, dan zie je d'r tegen op en op 't strand bè je met een klaain strandscheppie vier uur bezig om twêê kuub zand te verscheppe en je het 'r nog lol in ok.

Zandmummie

Dà me drie of vier keer per dag gonge zwemme, was een nermaole zaak. Langs 't strand stinge toe aamel uitkijktorentjies, waerop een vent sting die jou met een misthoorn trug blies as ie te wijd in

zêê ging. Hij hieuw ie aallemael in de gaote en bij dat torentjie sting ok 'n houte reddingsbôôt mè roeispaone; as ie ziet hoe of de reddingsbôôte d'r vandaeg d'n dag uitzien, dan hebbe ze nou een makkie. Vedder deeje me voeballe, volleyballe, vliegere, naer Noordwijk lôôpe over 't strand en netuurlijk een pôôsie zonne. Je wou zô bruin mogelijk thuis komme. Eêst wier ie huid rôôd van 't verbrande en hinge de velle aa je lijf. As ie dat gehad had, begon 't te bruine. Insmere dee je nie, want as ie dan deur 't zand rolde, was ie net een zandmummie. Toe je een jaer of twaolef was, kreeg ie ok ôôg voor maaider en azze me dan 's aeves nog een pôôsie naer 't strand gonge, dan deeje me wegkruipie en dan vong ie 't prachtig as ie met een maaid achter een baareg zand lag of in een badhoksie saome zat weggedoke.

Katwijk in Slierecht?

Wà vroeger al was en nou nog zô is, is dà je overaal Duitsers langs de kust tege komt, dus ok in Katwijk. Of ie nou 's winters daer komt of 's zeumers, dat maok niks uit, ze zijn d'r en iedere Katwijker verstaot en praot Duits. 't Liefst staon ze bij een viskraem met een haering bóve d'r neus, en uichies óp d'r neus. Ok 's zondas kà je d'r goed terecht as ie naer de kaarek wil. D'n ouwe Kaarek aan de wurf en de Nieuwe Kaarek in de Voorstraet torene bove aalles uit. Ze vraege wel is waerom d'r een haon op die torens staot en dan is dikkels 't antwoord: "Aanders komt 'r 's zondas gêên kip!" Nou, daer in Katwijk is dat nie zôô, want de kaareke zitte bomvol. (Tusse haoksies, in Katwijk hiete veul mense van der Plas, of van Duyn, of Harteveld. Op een keer was 't zôô druk in de kaarek, dat 'r bekant niemand meer bij kon. Toe de koster vroeg of aalle Van der Plasse op wouwe schuive, zag ie d'n haaleve kaarek opschuive!) Ok in Katwijk hebbe ze een diëlect en dà 's toch aailijk ok wel leuk om te hore. Wat hullie aareg staarek hebbe, dat is de ae-klank en dat ving ie bij ons ok trug, o.a. in de worde paerd en waer. Dà 's dan ok het êênigste, want zegge wij bevôôbeld op z'n Slierechs: paerd en waoge, daer zegge hullie tege: paerd en waege. D'r lag in een boekwinkel ok een boeksie over de grammaotica van 't Katwijk diëlect. Interessant, en makkelijk aan te lere, mor om nou in Slierecht Katwijk te gaon praote, gaot toch wel een bietjie te ver, hee.

Niks veraanderd

D'r zijn toch wel veul parrellele tusse Slierecht en Katwijk. Slierecht is bekend geworde deur z'n baggerij, mor daer ving ie in deuze tijd waainig meer van trug. Katwijk is bekend geworde deur z'n visserij en ok daer ving ie waainig meer van trug. 't Borstte vroeger in Katwijk en in Slierecht van de buurtwinkels en ok die zijn aamel verdwene of opgegaon in supers. Oh ja, dat vergat ik nog te zegge, ik weet nog wel dat, as ie vroeger ging slaepe dan zee je vaoder of moeder dat 'r dan een mannechie langs kwam dà zand i je ôôge kwam strooie en dan sliep ie zôô, mor as ie vroeger d'n hêêlen dag op 't strand gewist was, hà je dikkels zand i je ôôge en dan sliep ie d'n hêêle nacht nie. Mor goed, wij hebbe dut jaer dan weer in Katwijk op vekansie gewist en we hebben 't weer ouwerwets naer ons zin gehad. Zôôas 'k al zee, met de klaainzeun forte gebouwd, gezwomme, gevliegerd, gevoetbald en gevolleybald, naer Noordwijk gelôôpe over 't strand, zonne, kortom, d'r is niks veraanderd in aal die jaere! En we hebbe nog mooi weer gehad ok, net as vroeger, want i je herinneringe hà je vroeger d'n hêêle zeumer mooi weer hee, zéker in augustus!

Vekansiegroete van Wout van Keese van Woute van Keese.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl zijn veul fotoochies van ons durrep te bekijken. D'n aaldernieuwste stambôôm is die van de femilie Van Andel! Kijk ok is bij de Slierechse fotokwis "Ken je Durrep"...